

Augusztus 20

ÁLLAMALAPÍTÁSUNK ÜNNEPE

MOSOLYGÓK
LAPJA

2020. augusztus

Mosolygó

Balatonföldvár

A Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület közéleti, kulturális lapja

Augusztusi jeles napok

Nagyboldogasszony

(08.15.)

A magyarság számára jóval több, mint egyházi ünnep, melyet Szent István királynak köszönhetünk. Élete vége felé, nagy betegen, mivel nem volt utóda a trónon (fia, Imre herceg ekkor már halott volt), az országot és a Szent Koronát a halála előtti napon Székesfehérváron 1038. augusztus 14-én Szűz Máriának ajánlotta fel (már források szerint Szent Péternek). Innen ered a Regnum Marianum elnevezés is, azaz Mária országa (királysága).

Államalapítás ünnepe

(08.20.)

Államalapító Szent István királyunkra emlékezünk ezen a napon, melyet Mária Terézia nyilvánított országos ünnepé 1774-ben. Szent István jobbának tiszteletére 1818 óta rendeznek körmeneteket. Ezt a napot az új kenyér ünnepeként is számon tartjuk, hálát adva az aratás sikeres befejezésének. Történelmi tény, hogy 1949-ben ezen a napon lépett hatályba a korábbi Magyar Népköztársaság Alkotmánya.

A néphagyomány is több eseményt kapcsol ide, a nyárutó-ősze kezdet kifejezésektől kezdve, a gólyák költözésének megfigyelésén át, a balatoni halak növekedésének leállítását feltételezve.

„Ha élet zengi be az iskolát,
Az élet is derűs iskola lesz...”

„...Bár zord a harc, megéri a világ,
Ha az ember az marad, ami volt:
Nemes, küzdő, szabadlelkű diák.” (Ady Endre)

KÖSZÖNTJÜK A TANÉVKEZDÉS ALKALMÁBÓL A PEDAGÓGUSOKAT, A TANULÓKAT,
A SZÜLÖKET, KITARTÁST, JÓ KEDVET, EREDMÉNYES ÉVET KÍVÁNVA MINDENKINEK!

Tóth János 1935-2020

1967-től 1990-ig szolgálta Balatonföldvárt vb. elnökként, majd tanácselnökként. Erős, határozott egyéniség volt, eleinte vonalas pártember, majd egyre inkább igazi lokálpatrióta, humánus vezető, teniszt szerető sportemberi alkat, aki Földvárt elébe tudta helyezni a pártpolitikának.

Munkáját megítélni inkább az akkori viszonyok ismerőinek szemével lehet, de ilyenek már kevesen vannak, Meg lehetett találni abban a pártdiktatúrában is azokat a lehetőségeket, melyek Földvár fejlődését segítik. És Ő megtalálta, olyan emberek támogatásával, mint pl. Szabolcsi József és Erdélyi László.

A hetvenes években lett Földvár egy közös tanács központja, jó kapcsolatokat ápolt Kőröshegygel, Bálványossal, Kerekivel, Pusztaszemessel. Kihelyezett üléseket, fogadónapokat tartott rendszeresen mindegyik településen.

Abban az időben központi intézkedések alapján is gyarapodott Földvár, ehhez sikerült neki további eszközöket szerezni. Az ő időszakában létesült a mai GAMESZ, kapott épületet az „ócska színpaddal“ megénekelt régi Művelődési Ház, lakások épültek főleg fiataloknak a Zrínyi utcában, tornatermet kapott az Általános Iskola, fejlődtek a strandok, sok közmű létesült, illetve megújult (szennyvíz-, úthálózat, gázellátás.) Ezek a beruházások, fejlesztések abban az időben jelentősen megemelték Földvár ismertségét, és jó hírét. De ügyelt a város rendjére, tisztaságára is. Reggel kismotorral vé-

gigjárta az utcákat, majd intézkedett a hiányosságok felszámolásáról, a zöldterületek csinosításáról. Az akkori viszonyoknak megfelelően ez nem volt nagy probléma: csak egy telefon a SZOT központba, és a kertészetből érkeztek a virágok...

Az idősek még emlékeznek, hogy minden délben gyalog is végigjárta a központot, hogy az utolsó gondozatlan fűszálat is észrevegye.

Arra, hogy mikor helyezte Földvárt a pártérdekek elé, a Földvár Monográfiában találtunk utalásokat. Ez már a nyolcvanas évek

közepe felé tehető, amikor egyre inkább erőtlenítették, hogy alakuljon egy József Attila Város Földvártól Szemesig, de Szárszó legyen a városközpont. Ennek ő sikeresen ellenállt, egyúttal visszaszerezte Szárszótól az építéshatóságot, és megőrizte az orvosi ügyeletet, melyet szintén Szárszóra akartak központosítani.

Egy adott kor különös életútja volt az övé, Földvár sokat köszönhet neki.

Emlékét megőrizzük, nyugodjon békében.

Nyugdíjba vonult Dr. Kiss Pál Balatonföldvár címzetes főjegyzője.

Közel fél évszázados közigazgatási szolgálat után az aktív pihenést választotta.

Lapunk a későbbiekben egy nagyinterjút tervez a velünk élő történelem balatonföldvári nagy tanújával, és alakítójával. Most, tisztelegve a tartalmas életpálya előtt, idézzük fel a szakmai életének fontosabb állomásait, történéseit, valamint a Somogy Megyei Kormányhivatal, és a Siófoki polgármester méltató sorait:

A földvári időszak krónikája:

1984-90 között a Balatonföldvári Nagyközségi Közös Tanács vb titkára,

1990-től a Balatonföldvári Nagyközségi Önkormányzat Jegyzője,

1991-től a Balatonföldvári Körjegyzőség Körjegyzője,

1997-től körzetközponti jegyző, melyet 2003-tól címzetes főjegyzőként látott el.

2017. november 1-től a Siófoki Járási Hivatal hivatalvezetője.

Kitüntetései, elismerései:

2001-ben a köztársasági elnöktől Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszt kitüntetést kapott.

2002-ben Balatonföldvár Város Önkormányzata „Pro Urbe - Balatonföldvárért” kitüntetést adományozta számára.

2007-ben a Somogy Megyei Önkormányzattól Somogy Polgáraiért díjban részesült.

2017-ben a közigazgatás fejlesztése és korszerűsítése érdekében kifejtett kiemelkedő tevékenysége, szakmai közéleti munkája alapján Deák Ferenc jogász Díjjal tüntették ki.

2018-ban Bálványos - Szólad -Szántód települések díszpolgári címet adományoztak számára.

2019-ben a közszolgálatban töltött 45 év alatt nyújtott színvonalas szakmai munkájáért a Somogy Megyei Kormányhivaltól Szent László emlékplakettet kapott.

Dr. Neszményi Zsolt kormány megbízott méltatása:

Személye, munkássága, a kollégái iránt tanúsított embersége, türelme, példa értékű lehet mindazok számára, akik munkájukat hivatásnak, munkahelyüket megőrzendő értéknek tekintik.

Humánus, barátságos és segítőkész viselkedésével, demokratikus vezetői stílusával tekintélyt és tiszteletet vívott ki munkatársai körében.

Dr. Lengyel Róbert polgármester búcsú szavai:

Igazi közigazgatási jogász szakember, és egyúttal egy igazi EMBER távozott a Siófoki Járási Hivatal éléről dr. Kiss Pál úr személyében. Nagyra becsülöm őt, és csak köszönettel tartozom neki a közösen abszolvált elmúlt évekért. Remek munkakapcsolatunk volt, mely a kölcsönös tiszteleten alapult.

Balaton - járvány idején

Tavasszal, a járvány és a karantén idején vártuk a nyarat. Vagy még inkább a nyárral járó szabad levegőt, lazább életet, a régi nyarak hangulatát. Július végére aztán megjött a forróság. Itt a Balatonon is megteltek a nyaralók és a strandok.

Mintha a politika is leköltözött volna a tóhoz. De téved az, aki azt gondolja nem való ide a politika. Nem lehet beszélni helyi ügyekről, egy település helyzetéről, lehetőségeiről, gondjairól úgy, hogy figyelmen kívül hagyjuk az országban zajló ügyeket, vagy a Balaton körüli politikai viharokat. A miniszterelnök arra biztatott a minap, hogy „Több Balaton, kevesebb Adria!”. De a korábbiakhoz képest az ellenzéki pártok megszólalásai is gyakrabban érintik a Balatont. Vélhetően nem a nyár miatt. Mintha a Balatonnál csomósodna a Fidesz Nemzeti Együttműködési Rendszerének (NER) a veleje. A gyerektáborokat átjátszották egyházi kötődésű szervezeteknek, a NER oligarchái – Mészárosok, Tiborcok, Garancsik és mások – bevásárolták magukat a balatoni szállodákba, kempingekbe, kikötőkbe. A járvánnyal, és válsaggal sújtott családok és vállalkozások gondjai ide vagy oda, az oligarchákhoz dől a pénz az elektromos kikötőkre, kalandparkokra, szálloda felújításokra. Nem csupán a tulajdoni viszonyok, gazdasági érdekeltségek kapcsolódnak a politikai kötődésű üzleti világhoz, de átrendeződik a Balaton „társadalma” is. Egyre drágább a családi nyaralás, kevés a szabad strand, a drága luxusautók gyarapodó száma jelzi, hogy a tavat tulajdonlók és használók a tehetős, gazdagodó rétegből verbuválódnak, a kevésbé pénzesek pedig kiszorulnak. Az idén hatályon kívül helyezték a Balaton törvényt, összecsapva a balatoni szabályozást az általánosakkal.

Fontos szabályok magalkotása alacsonyabb kormányzati szintre került. Csökkent a garanciák köre, nagyobb „rugalmasságot” teremtve a különböző érdekeltségeknek. A Balatont érintő lényeges döntések a Magyar Turisztikai Ügynökségnél (MTÜ) születnek, legyen szó pályázatokról, pénzosztásról vagy éppen a Balatoni Hajózási Részvénytársaság átalakításáról. Kevéske nyilvánosság, a társadalmi egyeztetés és konzultáció teljes hiánya – így aztán érdemi lakossági beleszólás nélkül szülehetnek a döntések. Főképpen a pénzekről!

Az iskoláitól, forrásaik jelentős részétől már korábban megfosztott önkormányzatok lehetőségei egyre zordabbak. Többek között a parkolási, az idegenforgalmi, a gépjárműadóhoz, valamint az iparüzési adóhoz kapcsolódó bevételek csökkenése következtében költségvetési helyzetük tovább romlik, miközben a feladataik növekednek. Nagyobb beruházásért sem érdemes már talpalniuk, mert annak bevételei meg a megyei önkormányzathoz csengenek be. Tiltakozásról nemigen lehet hallani. A helyi érdekek képviselője, védelme éppen az önkormányzatiság felszámolása miatt került partvonalra. És persze a hasonszőrű polgármester nem is meri hallatni a hangját a kormány-

zatnál. Csendes üzemmódban dolgozik a Balatoni Fejlesztési Tanács (BFT) is.

A civil szervezetek mozgolódására ugyan akad jó példa (például a Nők a Balatonért Egyesület részéről), de erre a világra rányomja a bélyegét a kormány politikája, amely a közelmúltban azt kezdeményezte az EU-ban, hogy a civil szervezetek egy fillért se kaphassanak az európai pénzekből (Hál'istennek leszavazták az unió kormányfői ezt a javaslatot). Földváron is az hírlik, hogy a település vezetése elvárja, hogy vele egyszínű legyen a civil szervezetek vezetése, aminek következtében több váltás is történt. Ez pedig azt mutatja, hogy helyben sok mindennek keresztbe lehet tenni.

Nézzünk néhány helyi ügyet:

Miközben a Balaton Budapestről történő megközelítése egyre nehezebb, balesetveszélyesebb, a 67-es úton 2x2 sávon lehet eljutni Szemesről Kaposvárra (az amúgy szépen megépített úton), miközben a legtöbb szakaszon megmaradt a régi út, sőt mezőgazdasági üzemi utakat is építettek (ez ugyebár helyenként 6+2 sáv!). Míg ez az út évszázadokra kiszolgálja a forgalmi igényeket, addig az M7-es autópálya képtelen az évközi, de különösen a nyári idegenforgalmi közlekedési igényeket kielégíteni. Földváron a nyári időszakban akuttá vált a városközponti kereszteződés forgalma. Nagyon kellene közlekedési lámpa, vagy körforgalom. Persze olykor közlekedésszervezési megoldással is lehetne segíteni a gondokon. Szárszó irányából a Balatonszentgyörgyi útról éppen a legszűkebb utcában lehet befordulni a Magaspart irányába....

A város egyre zsúfoltabbá válik. A Balaton partra amúgy jellemzővé vált a túlfejlesztés. Százával épülnek az apartman házak, sok a zárt lakópark. Földváron is épülőben van mintegy 250 apartman. A hirtelen meglóduló földvári beruházások is figyelmeztetnek, hogy az önkormányzatnak nagyon megfontoltnak kell lennie a befektetői igényekkel, olykor nyomásokkal szemben. (Siófokon azt is hiába jelezték a meteorológusok, hogy a viharjelző szomszédságába tervezett lakóépület veszélyezteti a viharjelzés megbízhatóságát, ennek ellenére a megyei kormányhivatal kiadta az építési engedélyt). Sok egyéb szempont mellett a közművek és szolgáltatások túlterheltsége is veszélyforrás lehet. A várospolitikai, városfejlesztési, a jogi szabályozás eszközeivel emberléptékű méretekben kellene tartani a várost. Földvárnak nem lehet célja, hogy egyre nagyobb és nagyobb település legyen. A város - sajnos megkopott-ímázsát a régi patinás épületek, történetek, az elegáns környezet, a sok zöld és a csönd jelentette. Egyre másra esnek azonban áldozatul a fák. A Magaspart-Szépki látónál (Gönyye-tető) közel száz hirtelen megbetegedett és kivágott fái után a városközponti park fái, a kikötő bejáratánál lévő fenyőfák, strandon lévő fák, legújabbban pedig a Kultkikötőnél lévő fák következtek. A mindig beígért

pótlásokról nem lehet hallani. Eközben a Zöld város programról beszél a város vezetése, a klímaváltozás nyűgét-baját meg mindenki érzi az egyre szélsőséesebb időjárás miatt. És vajon feltűnik-e az illetékeseknek, amikor egy-egy ingatlan előtt egyszerre pusztulnak el az utcai fák....? Vagy miként lehetséges hajnalig zavaróan hangoskodni, ráadásul éppen egy ápolási otthon szomszédságában? Az élet amúgy jóval drágább lett Földváron. Az elmúlt években jelentősen megnövelték a helyi adókat, fizetőssé váltak a strandok és a parkolás. Évről-évre szépen emelkednek ezek a díjak. Az Európai Unió fejlesztésekről gyakran hallani, hogy azok „puha” pénzek, bőkezűen lehet őket kezelni.

Szörnyülködnek is az emberek, amikor hallják, hogy mennyi pénzt költöttek az adott létesítményre és nem látják arányosnak az elkészült produktummal. A kivitelezés minőségével is több baj van. Máig a levegőben állnak a kilátó körüli padok, a járda mellé nem töltöttek sok helyen földet, emiatt aztán balesetveszélyes, a kivágott fák tuskói a földben maradtak, nem történt tereprendezés. De nem csak kivitelezési, de tervezői hiányosságot is felvet a Csigalépcső kialakítása, vagy a Nyugati strand deszkastégje, amely a második évben már balesetveszélyessé vált. Az meg tényleg érthetetlen, hogy közel kétszázmillió forint ment/megy a Nyugati strandra, miközben a strand előtt porban, betontuskók és balesetveszélyes aknáknál lehet parkolni.

A város egyik konfliktusa a kikötő átrendezése, az árusító pavilonok elbontása/áthelyezése, és a füves területen több tucat parkoló építésének terve, amelyet egy fordított, így megtévesztő látványterv mutat be óriás poszteren a bejáratnál. A kikötő előtti fenyők kivágásának a módja miatt úgy tűnik erővel próbálják ezt az ügyet megoldani. A másik a Nyugati strandon létesítendő elektromos hajókikötő ügye. Évekkel ezelőtt, amikor egy országosan ismert vállalkozó több száz millió forint támogatást kapott elektromos hajók tervezésére (mintha fel kellett volna „találni” ezt a közlekedési eszközt!), lehetett érezni, hogy történni fog valami. Legyen, vagy ne legyen elektromos hajó a Balatonon vita is jegelve lett. A választások előtt már nyilvánvalóan elkészült az e-kikötői pályázat, de a gyorsan lebonyolított pályázati eljárás miatt azt is gondolhatjuk, hogy talán annál is több történt..... A polgármester választási programjában mindenesetre egy szó sem esett róla. A választás után annál inkább felkarolta. Úgy kezelik, mintha ez lenne a város mesterterve a járvány okozta idegenforgalmi válságra (miközben a pályázat már októberben megjelent). A részletek ismertetésével máig nem álltak ki a lakosság és az üdültulajdonosok elé. Időközben a kikötőépítésre polgármesteri döntéssel koncessziót adtak a strand területéből, miközben a 13/2006. sz. Balatonföldvár Város Helyi Építési Szabályairól (HÉSZ) szóló rendelet szerint: „A meglévő strandok területe nem csökkenthető, más célra nem vehető

igénybe.” Vajon, akkor hogyan lehetséges a kikötő céljára történő igénybevétel. Azt is olvasom: nem csökken a strand területe, miközben a part felére épül három mólószár, a strand területére meg a kikötőt szolgáló vizesblokkok, grilléterem, kikötői épület. A strand vízfelületének a felét a hajók használják majd. Hol lesznek a parkolók? Úgy hallom a vasút biztonsági zónájában. A platánok között? Vagy....., de erre már gondolni sem merek. A város lakóinak joga van tájékoztatást kapni, az önkormányzat vezetésének és a beruházónak pedig kötelessége azt megadni, hiszen a beruházó 897 millió forint (!!) közpénzt kapott a megvalósítására. Persze nem egyszeri fórumra gondolok, hogy ki legyen pipálva a dolog, hanem érdemi konzultációk sorozatára. De ezzel elérkeztünk a város fő problémájához. A helyi nyilvánossághoz, a helyi közélet szabadságához, a demokratikus közülethez, a vezetés stílusához.....Ezeket a területen kellene változtatni! Tévedés azt hinni, hogy a testületi többség (vagy a veszélyhelyzet, amikor a polgármester egyszemélyben dönthet a képviselőtestület helyett) mindenre feljogosít.

Ez nem így van!

A város életének a gondjairól, problémáiról írtam. Tudom, méltányosan részletesen kellett volna írnom azokról a dolgokról is, amelyek tetszenek. Az új utakról, járdákról, a hegyi kápolna környékének a rendezéséről, a szép piacról, a rendezettebbnek tűnő közterületekről, vagy az új seprőgépről, aminek a munkája látványosan járul hozzá az utak tisztaságához. De először a feszítő konfliktusokra kell megoldást találni. Örülök annak, hogy dermedt közélet ellenére vannak akik vállalják a véleményüket, részt akarnak venni a város ügyeinek intézésében. Ilyen a Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület, amely Herényi Károly vezetésével, sok kitűnő földvári részvételével alakult. A közéleti kérdések mellett a nyugdíjasok segítése, családok támogatása, és más közös dolgok is részét képezik a munkájuknak. Segíteni akarnak, szeretnének, hogy még sikeresebb legyen Földvár.

Bizonyára még sokan vannak ilyen emberek. Jónéhány tette kész, lokálpatriótává vált üdültulajdonost ismertem meg az Üdültulajdonosok Egyesületében is, akik sokat tudnának tenni, ha megfelelő lenne az önkormányzat fogadókészsége.

Mondják, hogy ősszel újabb járvány jön. Egyelőre az egész emberiség erőfeszítése sem látszik még elegendőnek a megfékezésére, de sokat segíthet az emberi szolidaritás, segítség, figyelem. Ehhez képest hétköznapibb feladat lenne normális párbeszédet folytatni a helyi ügyeinkről.

Bárcsak a közelgő augusztus 20-i ünnep elgondolkodtatná a város vezetését!

*Dr. Kolber István
Balatonföldvár
üdültulajdonos*

TALÁLKOZÁSOK

Egyesületünk elérkezettnek találta az időt ahhoz, hogy átlépjük városunk határait. Nevezetesen azt, hogy kapcsolatot kezdeményezzünk a környező települések polgáraival. Elsőként Marczali Tamást, Kőröshegy polgármesterét hívtuk meg, aki örömeinkre eljött közénk. A választás oka kézenfekvő, Kőröshegyet és Földvárát múltjuk, jelenük és jövőjük köti össze. Ezen tények ellenére a két település viszonya hosszú ideje nem felhőtlen. Ennek a látszólagos, vagy valóságos szembenállásnak az okairól faggattuk vendégünket, és persze más témák is szóba kerültek.

Marczali Tamás válasza derűre és optimizmusra adtak okot. Szerinte – és véleményét mi is osztjuk – a két település lakossága között semmiféle ellentét nem érzékelhető. A bajok évtizedek óta a vezetés szintjén tapasztalhatók. Szerinte a földváriak kedvelik Kőröshegyet, az utóbbi években számos földvári költözött a szomszédba, ami fordítva is igaz. Kényesebb kérdésekkel folytattuk. Kérdeztük például a több, mint tíz év előtti iskolabezárás okairól. A polgármester szerint, ha nem zárják be az iskolát, az akkori kormány elhibázott vidékpolitikájának köszönhetően, az önkormányzat csődbe jutott volna, mert nem voltak adottak az iskola működtetésének feltételei. De ezzel az aktussal - folytatta - az önkormányzat nem vonult ki a köznevelésből. Sőt, 85 gyermek ellátására alkalmas saját fenntartású, magas szakmai színvonalú óvodát tart fenn, ami a szülők szerint magánóvodák minőségét biztosítja. Földvári szülők is járatják oda csemetéiket.

Egy kérdés a kistérségi együttműködés milyenségét firtatta. Marczali Tamás szerint az elkép-

zelés annak idején jó, és ésszerű volt, a mindennapok gyakorlata azonban nem ilyen. Hiányzik az egyenrangú együttműködés akarata a résztvevőkből. Az erősebb mindent visz elve uralkodik, a kisebbek rendre rosszabbul járnak. Az erősebbek helyben vállalt feladataik javarészt igyekeznek a kistérségbe kiszervezni, és annak költségeit a kistérség településének költségvetésére terhelni, ami komoly ellentétek forrása.

Vendégünk úgy látja, az országos „nagypolitika” kiszorulóban van az önkormányzatok világából. Ennek oka a kormányzat önkormányzatok hatáskörét gyengítő tartós aktivitása. Az intézmények megszüntetésétől (pl. iskolák), a források szűkítéséig (pl. iparűzési adó) csökken az önkormányzatok, vagyis a helyi polgárok érdekérvényesítésének lehetősége. Közhelyként forog a polgármesterek között a mondás, „Vegyétek észre kollégák, itt újra tanácsrendszer, vagyis szocializmus van.” A pártok ezért lassan kiszorulnak a vidék Magyarországaról, ez ellen a trend ellen a Fideszes polgármesterek sem tudnak tenni semmit. (Talán ez is közrejátszott Balatonszemes Fideszes polgármesterének lemondásában. a szerk.) A folyamatot jól érzékelteti a koronavírus járvány esete. A védekezés költségeinek legnagyobb részét a kormány az önkormányzatoktól vonta el, vagyis a helyben lakó polgároktól. Az önkormányzatok – a lakosság nem nagy örömeire - kényszerből vagy a szolgáltatásaikat ritkították, vagy adót emeltek, vagy mindkettőt egyszerre.

Az már a mi véleményünk, ha ez a trend foly-

„Foglalod a kurvanyádat”

(Petőfi Sándor: Mit nem beszél az a német...
c. vers 4. strófa első sor).

Mostanában egyre gyakrabban jut az ember eszébe nagy költőnk 1848. márciusában írt költeményének igen kifejező mondata.

Csak most nem a németiséggel, hanem a Balaton újjazdag birtokosaival kapcsolatban. Mert a magyar sohasem szerette, ha elvesznek tőle valamit. Azt meg főleg nem, ha alaptörvényben rögzítette jogait csorbítják, és imádott Balatonját elzárják előle. A kempingekből, szabad strandokból méregdrága lakóparkok épülnek. Az önkormányzatok – miután a kormány minden forrást elvon tőlük – fizetősé teszik a strandokat, a parkolást. Egy földvári polgár, ha a helyi piacon akar zöldséget venni, fizetnie kell a parkolóhelyért. Egyre több dolog lett fizetős, ami korábban nem volt, ráadásul úgy, hogy nem kapunk érte plusz szolgáltatást. Amit kapunk: egyre rosszabb vízminőséget, algákat, hínárt és iszapot. Amíg ingyenesek voltak a strandok, nem építették körbe a Balatont, nem irtották esztelen módon a nádat, ahol kellett kotorták a tó fenekét, jobb volt a Balaton vízminősége. A kapzsiság ide vezet. A pénz imádata, a haverok gazdagítása lassan, de biztosan tönkreteszi a tó ökológiáját. Aki így bánik nemzeti kincsünkkel, ne papoljon hazafiságról és hazaszeregettről. Az állam ennyire felelőtlenül még soha nem bánt a Balatonnal. Például megengedték, hogy a siófoki viharjelző obszervatórium elé egy NER lovag épületet húzzon, ami alapvetően befolyásolhatja a viharjelzés hitelességét, és kockáztatja a vitorlázók és fürdőzők biztonságát. Tízmilliárdok mennek a „nemzeti nagytökések” kistafírozására, lakóparkokra, szállodákra, de történetesen 2004 óta nem kotorták a Keszthely környéki tófeneket, ahol a Zala befolyása miatt a legtöbb magas foszfortartalmú hordalék rakódik a meder aljára. A foszfor pedig legkedvesebb tápláléka a kékalgának, ami terjed és terjed. Kotorni kéne, mégpedig azonnal. A Zsuzsi nevű, EU-s pénzből vásárolt nagyteljesítményű iszapkotró a siófoki kikötőben rozsdásodik, most az állapotát vizsgálják, helyrehozatala talán jövőre indul, és legalább egy évig tart. Ki a felelős, aki hagyta így a hajót tönkre menni? Az utolsó mederkotrásig a Zsuzsival több mint 5 millió köbméter iszapot termeltek ki a tóból. A mostani megmaradt kapacitás ennek töredéke, ötvened része. Pedig a kikötőépítések miatti iszaposodás miatt a strandokat is kotorni kellene.

Ébresztő balatoni polgárok! Veszélyben otthonotok, megléhetéseitek, boldogulásotok megalapozója, a BALATON. A Ti Balatonotok.

Ha úgy érzitek belefáradtatok a dolgokba, merítsetek erőt Petőfitől. Ha úgy érzitek, a hatalom Rátok való hivatkozással érdekeitek ellen cselekszik, olvassatok Petőfit, akár a Mit nem beszél az a német... című versét. Érdemes a többi verseit olvasgatni! Magyarul, magyartól magyarnak szólnak.

Herényi Károly

PÁLYÁZATOK-ról

A pályázatok felzárkóztató, versenyhelyzetet teremtő események. A kormány szerint elbírálásuk során nem ideológiai, kizárólag szakmai szempontok a meghatározók. Teljes mértékben egyetértek a kormánnyal. Ezen véleményemet két pályázat eredményhirdetéseire alapozom. Az első, a 2019-ben kiírt strandfejlesztési pályázat. Ezen városunk önkormányzata két pályázattal indult, annak ellenére, hogy a Nyugati strand funkciója a 175 hajó befogadására tervezett kikötő építése miatt alapvetően megváltozik, kapacitása jelentősen csökkeni fog. A Keleti strandra 716 millió forintos pályázatot adtunk be, amire a döntéshozók 64 millió forintot utaltak, vagyis a pályázott összeg 9%-át, A Nyugati strand 197 millió forintos pályázatát 36 millióval jutalmazták, ami hozzávetőleg a pályázott összeg 18%-a. Ha ezt a gyászos eredményt összevetjük azzal a választási ígérettel, hogy pénz csak akkor lesz, ha a város Fideszes polgármestert választ, akkor szavahihetőségi deficitet találunk magunkat szemben. Az is lehet, hogy szakmailag igen gyengén előkészítettek voltak a pályázatok, de az is előfordulhat, hogy polgármesterünk a Fidesz kettőben vagy háromban, régiesen szólva a fakóban focizik, ahol kevesebb a gólpasz.

A másik pályázat érdekesebb, mert ez a földvári polgárok zsebére érinti. A Kisfaludy 2030 magánszállás-fejlesztési pályázaton magánszemélyek és kisvállalkozások indulhattak. Maximum 8 szobára lehetett szobánként egymillió forint értékben pályázni, tehát egy ingatlan után 8 millió vissza nem térítendő támogatást lehetett elnyerni. Maga az elbírálás is, illetve az eredmények közzététele is zavarosra sikeredett. Volt olyan hír, hogy a földváriak 180 pályázója nyert, átlagban 1,3 millió forintot. Néhány nap múlva változott az eredmény, 80 földvári pályázó nyert, ami az összes helyi regisztrált lakáskiadó 13 %-a. Átlagban 2,8 millió forintot nyertek. Nehéz az eligazodás. Az biztos, hogy a balatoni futamnyertes Siófok, ahol a nem kormánypárti önkormányzat támogatásával 683 pályázó, a lakáskiadók 33%-a nyert, ingatlanonként 3,3 millió forintot. A szomszédos Zamárdi is jól szerepelt, 212 nyertes került ki az 665 ingatlankiadóból, ami 33%-ot jelent, szemben a mi 13%-os eredményünkkel.

Lehet, hogy a földváriak azért nem pályáztak többen, mert elégedettek mindennel. Az is lehet, hogy nem tudtak a pályázati lehetőségekről. Az is előfordulhat, hogy sokkal többen pályáztak, de szakmailag hibás volt a pályázatuk, ezért nem nyertek. Máshol nem így volt. A legjobb ellenpélda Hévíz, ahol 267 pályázó nyert az 576-ból, ami 47%! Igaz, ott az önkormányzat hatósági hivatala és a helyi Tourinform Iroda lebeszélte a pályázókat, hogy idegenekkel drága pénzért írassák a pályázatukat. Ők maguk, ingyen és bérmentve, ráadásul rendkívül hatékonyan segítettek. Mert hogy ez, vagyis ez is a dolguk, sőt ez egy igazi önkormányzati feladat. Segíteni a helyi lakosságot. Érdemes lenne követni a példájukat, mert amit tettek, nem ördögösség. Ráadásul, ha valaki nem ért ilyesmihez megtanulhatja. Már csak azért, hogy következő pályázatokon ne járjunk így, lépjünk túl a 13%-on. Jó néhány polgármesternek mr. 20% a gúny, vagy beceneve. Legalább ezt, a 20%-ot érjük el.

H.K.

AZ „OKOSTELEFON” - ÁLDÁS, VAGY ÁTOK?

Strandolunk a Balcsiban egy szombat délelőtt, és arra leszek figyelmes – holott nem kenyerem mások cselekedeteit nagyítóval fürkésznem -, hogy egy korombeli kollégának ott figyel a kezében a mobilja. Diszkrétan megmosolygom. Aztán még egy okostelefon a kézben, szintén egy térdig érő vízben hűsölő csuklójára akasztva. Most már célirányosan nézek körbe, és jön még néhány találat. Atyaúrsten, ezeknek mi lehet ilyen fontos, talán most szül a feleségük? De mindnek? Megkerülhetetlen kérdés tátong elmémben a látottak hatására; Tényleg okosabbak leszünk az okostelefonok által, vagy legalább ennyire zárják láthatatlan rácsokkal körülvett börtönbe a mai világ emberét?

Néha elképedek, miként is élhettünk 20-30 évvel ezelőtt a mai fejlett telekommunikációs eszközök nélkül. Pedig éltünk, nagyon is teljes életet, sőt, bizonyos szempontból sokkal teljesebbet is, mint manapság. Három történet is él az emlékeimben, melyek a maguk módján tartanak görbe tükröt a modern technikai eszközök korunkat meghatározó uralma elé.

Egyszer kimentem meglátogatni a bátyámat Ausztria egy elég távoli pontján. Előtte pár nappal rövidke – természetesen vonalas – telefonbeszélgetés alkalmával fixáltuk, hogy Velden központi részén, a Casino előtti nagy márványgolyónál találkozunk, délután ötre jön értünk. A Debrecenből induló úton természetesen nem volt nálunk gps, ami méterről méterre terelgetett volna minket, csak egy térkép, amin néha jól eligazodtunk, néha meg nem. Az autópálya használati díjról fogalmunk sem volt. Veldenbe érve tanácsalanság lett rajtunk úrrá, hogy hol lehetne nem méregdrágán leparkolnunk, és onnan hogyan találjuk meg a célpontunkat. Megkérdezni sem nagyon tudtunk senkit, mivel testvérem még a kaszinóban pörgette a golyókat, oda pedig nem húzzák ki a vonalas telefont neki, hogy segítsen már szerencsétlen öccsének. A ránk ragadt német „nyelvtudásunk” szintén nem állt mellénk a helyzet megoldásában, és a fordító applikáció ugye még embrionális állapotában sem létezett. Google Maps, meg pláne nem. Aztán valahogy mégis sikerült leparkolni. Nem méregdrágán, hanem ingyen. Aztán visszajutni a központba. Majd találkozni. A márványgolyónál. Ötkor. Szinte pontban.

A történet természetesen kicsit sem a mi zsenialitásunkat hivatott demonstrálni, hisz ehhez hasonló, korabeli történeteket alighanem mindenki tucatszám tud felidézni magában. A tanulság sokkal inkább az, hogy mindent tudó kutyü nélkül sem törvényszerű, hogy elveszett lesz az ember. Hanem inkább gondolkodó, találékony, kommunikatív, és nem esik kétségbe, ha a modern technika általa nagy becsben tartott készüléke nem rágja a szájába, hogy miként kellene éppen valamely útjába kerülő nehézséget megoldania. A mai generációkból azt hiszem, pont ezek hiányoznak rendkívüli módon.

Mikor kezdtük unni, hogy Apánkat egyre többször keresik munka ügyben otthon, elhatároztuk, hogy családi ajándékként mobiltelefont hoz majd neki a Jézuska karácsonyra.

Szenteste leplezetlen értetlenséggel forgatta a kezében a készüléket, hogy „De ezt meg minek?” Hosszasan magyaráztuk neki, de szemlátomást nem vált a rabjává egyik pillanatról a másikra. Bekapcsolta, hogy működik-e a készülék, aztán ez a derék telefon a tárgyév hátralévő napjait a dobozában vészelte át, természetesen kikapcsolt állapotban. Gondoltuk, hogy majd mikor eljön az újév első munkanapja, akkor kezdődik az ő közös életük. De nem. Apánk szemrebbenés nélkül ment el nélküle dolgozni. Mikor hazatérve, erre rákérdeztünk, meg hogy most akkor nem is fogja használni, a következő választ kaptuk: „De, majd nyáron, ha jó idő lesz”. Miután kiröhögtük magunkat, próbáltuk logikai úton szembesíteni a nyilatkozatában sejlő ellentmondásokkal. Nagy nehezen így másnap magával vitte a szerencsétlen, mostoha sorsú készüléket, de nem volt hajlandó csak a táskájában tartani, lehalkított állapotban. Majd mikor hazajött, egyből kikapcsolta. Így otthoni számunk forgalma tapottat sem csökkent, mivel hiába volt mobil készüléke, azon senki sem tudta elérni. Kitartó, szorgos munkával a bátyám magyarázta aztán el neki, hogy miként tudja megnézni, ha valaki kereste, és aztán hogyan tudja az illetőt visszahívni. Szerintem évek teltek el, mire a „normál üzemmóddal” megarátkozott. Hiába, a szokás mégiscsak nagy úr.

Pont ellenkezője volt egy barátom, aki elsők között vett magának a társaságunkból mobilt, és szemlátomást nagyon élte azt, jóformán meg sem tudott lenni nélküle. De rá kellett ébrednie, hogy bizony eljött az a pillanat, mikor jobb nélküle, mint vele. Vállalkozóként, a karácsony előtti időszakban hol innen hívták, hol onnan, jóformán percenként. A szentestét már az új házukban szeretnék volna tölteni, az iparosok az utolsó simítások végett folyamatosan zaklatták. A felesége, aki várandós is volt, ötpercenként hívta valami életbe vágóan fontos dolog miatt (Milyen színű legyen a függöny, hány textilpelenkát vegyen stb.) Délre szabályos pánik-roham lett rajta úrrá, teljesen besokalt, mikor egy ismerős kávézó mellett haladt el autójával. Isteni szikra világosította meg elméjét, hogy miként tud úrrá lenni az örvényen. Belenézett a visszapillantó tükrébe, hogy megnyugodjon, hogy senki nincs közvetlen mögötte, majd nyomott egy satuféket, és leparkolt az egyetlen szabad helyre a kávézó előtt. Bement, kikért egy kávé, egy kólát, és egy Nemzeti Sportot. Elegáns mozdulattal kikapcsolta a mobilját, kényelembe helyezte magát, és úgy 1-2 óra alatt kiolvasta az újságot, még azokat a részeket is, amik legkevésbé sem érdekelték. Majd – szapora szívdobogás mellett – visszakapcsolta készülékét. „És?” – kérdeztük lélegzet visszafojtva. „Valahogy mindenkinek sikerült mindent megoldania, nélkülem is”- jött a válasz.

Szóval, igenis volt élet a Földön az okostelefonok kora előtt is, bármilyen régen is volt, én még kristálytisztán emlékszem rá, sőt sokszor vissza is sírom. Aztán pedig, mikor leáldozott ez a korszak, és szinte mindenhol megjelentek ezek a készülékek – mint fenti példák is mutatják – azért nem egyformán vertek gyökeret mindannyiunk életében. Ennek köszönhetően vannak még olyan lököttek, akik felelőtlenül, „csak úgy” bemennek fürdeni a Balatonba. Mobil nélkül.

AZ ORSZÁGGYŰLÉS ELNÖKE

Herényi Károly
részére

Tisztelt Herényi Károly Úr!

Három évtizeddel ezelőtt, az első szabadon választott népképviselő megalakulásával állt helyre hazánk 1944. március 19-én elvesztett állami önrendelkezése és alkotmányos rendje. Ön, mint országgyűlési képviselő ennek a történelmi folyamatnak vált részesévé, alakítójává.

Az akkori eseményekre, a magyar demokrácia új fejezetére 2020. május 2-án ünnepi ülésen emlékezett az Országgyűlés, sajnos vendégek meghívására most nem kerülhetett sor.

Az Országgyűlés megbecsülése és tisztelete jeleként fogadja tőlem a Szabad György házelnök arcképével ellátott emlékérmét.

Budapest, 2020. július 13.

Tisztelettel:

LC
Kövér László

Ön elhiszi?

Hogy Magyarországon megszűnt a szegénység, ezért
? tudunk segíteni más országokat? (Balog Zoltán egykori miniszter)

Orbán Viktor kijelentését?: „nagy fenét, mi nem
? kapunk pénzt az Európai Uniótól, mi annak egy részét szerezzük vissza, amit tőlünk a nyugatiak kivisznek”.

A miniszterelnök állítását?: „a járvány idején
? kiderült: a magyar egészségügyi rendszer Európa egyik legjobban teljesítő rendszere”. (Ezzel szemben a Magyar Nemzeti Bank napokban kijött Versenyképességi jelentésében ez áll: a magyar egészségügyi rendszer az utolsó helyen áll az EU tagországok között.)

Orbán Viktor 2004-ben tett kijelentését, mely szerint
? „a forint gyengülése azt jelenti, hogy ellopják az emberek zsebéből a pénzt.” ?

Hogy azért kellett meghosszabbítani a nemzeti konzultációs ívek leadási határidejét, mert nagyon sokan küldik vissza?

Hogy a fotón látható állapotnak több, mint 2 hónapja
? így kell lennie? (kirügyezett csatorna szem fotó)

Impresszum:

Felelős kiadó: Herényi Károly
Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület
elnöke

Szerkesztő: Szabó József - Telefon: 06-20-2724325
e-mail: mosolygobalatonfoldvar@gmail.com

Újságunk kiadását támogató, számlaszámunkra (10403923-50526966-84691001) érkező adományokat nagy tisztelettel megköszönjük, és igyekszünk megköszölni.

Nyomda: TRADEORG Kft. Balatonfűzfő

Az újság elkészítésében résztvettek:

Bekker Béla, Kárpáti Péter, Dr. Kolber István,
Etemez Edgár, Herényi Károly,
Lipták Béla, Szabó József.

Ingyenes kiadvány

Ön is tudja?

? Hogy hazánkban Rétvári államtitkár szerint létezik keresztény vallásos könnyűzene, amit a kormány több száz millióval támogat hangszervásárlás céljából?

? Hogy pedagógusnap alkalmából a veszprémi tankerület tanárai 1.000 Ft jutalmat kaptak Kásler minisztertől mondván „különös megbecsülést érdemelnek”!

? Hogy Németh Szilárd honvédelmi államtitkár szerint azért kiemelten fontos a határvédelem, mert a migránsok a legfertőzöttebb területekről érkeznek. Ezek az országok a statisztika történetesen szerint: USA, Brazília, és India.

? Hogy a kormány évi 120 napon korlátozza a turistáknak rövidtávra kiadható magánszállásokat?

? Hogy a Fidesz felszólította a Magyar Kormányt (most az egyszer kéretik nem mosolyogni), hogy vétőzza meg az EU pénzügyi támogató csomagját, ha azt a jogállamiság meglétéhez kötik. Ezzel elismerték, hogy Magyarország nem jogállam. Az más kérdés, hogy a miniszterelnök Brüsszelben nem a parlament határozatának megfelelően szavazott.

? Hogy a szociális ágazatban a dolgozók bére 14%-kal emelkedett, a hivatalos összesített infláció ugyanezen időszakban 28% volt?

? Hogy tanári fizetést fognak kapni a hazafias nevelés elősegítése érdekében alkalmazott gumibotos iskolaőrök, akiknél a felvételhez elég a 8 általános?

? Hogy egy felmérés szerint tíz orvostanhallgatóból hat külföldre menne dolgozni?

? Hogy hazánk azért kapott 3 milliárd forinttal többet, mert azokhoz a tagországokhoz tartozik, ahol a lakosság több, mint 1/3-a az uniós fejlettségi szint felénél is alacsonyabb szinten él.

? Hogy miközben a kormánypárti médiában élni lehetetlennek titulált Belgiumban a járvány miatt amúgy is nehéz helyzetben lévő vendéglátóipari vállalkozásoknak (az azonnal folyósított gyorssegély mellett) engedélyezik, hogy ingyen igénybe vegyék a közterületeket, hogy ezzel is könnyítsenek a terheiken, és eleget tudjanak tenni a távolságtartási kötelezettségeiknek, addig Balatonföldvár önkormányzata pont most látta elérkezettnek az időt, hogy a kikötő tőszomszédságában lévő, évtizedek óta rendkívül népszerű éttermektől megvonja a területhasználati jogot. (Gyöngyösi Márton EP képviselő facebook bejegyzése).

Mici és A SZÓVIVŐK TALKSHOW-ROADSHOW és médiaturné

2020. augusztus 28. | 18⁰⁰

Bajor Gizi Közösségi Ház és Könyvtár

8623 Balatonföldvár, Kőröshegyi út 1.

SZABÓ GABI MICI – újságíró, műsorvezető - a Szóvivők könyvek írója

SIPOS JENŐ – korábbi VPOP-NAV SZÓVIVŐ, jelenleg MLSZ SZÓVIVŐ

G. NÉMETH GYÖRGY – Korábbi Westel-Telekom szóvivő, Magyar Alvás Szövetség elnöke
és **MEGLEPETÉSVENDÉG**

A beszélgetés előtt és után, a helyszínen **könyvvásárlásra**
és **dedikálásra** is lehetőség nyílik!